

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 31482

Bruno Nier, Beierfeld

Kl. 4 a, 44

MKP F21 L 25/00

Głowica nie gasnącej na wietrze latarni, do której jest doprowadzane z zewnątrz powietrze

Zgłoszono 26 marca 1940

Udzielono 13 lutego 1943

Pierwszeństwo: 3 lutego 1939 (Niemcy)

Wynalazek dotyczy głowicy nie gasnącej na wietrze latarni, do której jest doprowadzane powietrze z zewnątrz i w której kominiek wewnętrzny jest umieszczony osiowo i ruchomo w stałym kominku zewnętrznym. To znane wykonanie głowicy latarni ma tę wadę, że strumienie powietrza, prostopadłe do osi podłużnej latarni, lub silniejsze podmuchy wiatru mogą zgasić latarnię lub przynajmniej spowodować silne migotanie płomienia. Przyczyna polega na tym, że wskutek kształtu głowicy latarni i przymocowanej do niej rury powietrznej podmuchy wiatru doznają odchylenia i tworzą wiry, które powodują zakłócenie lub przerwanie obiegu powietrza. Można przypuszczać, że przy padaniu wspomnianych podmuchów wiatru względ-

nie strumieni powietrznych na zewnętrzny kominiek głowicy latarni i wskutek odchylenia ich w otworach wewnętrznego kominika i o dolny brzeg zewnętrznego kominika powstaje wir, stanowiący właściwą przyczynę zakłócenia w obiegu powietrza.

Celem wynalazku jest usunięcie wady dotychczasowej budowy głowicy latarni. Cel ten osiągnięto dzięki otoczeniu zewnętrznego kominika osłoną, rozciągającą się prawie od dolnego jego brzegu aż pod osłonę od kopcia. Korzystnie osłona ta składa się z dwóch przesuwanych względem siebie teleskopowo części, z których jedna (dolna) jest przymocowana do zewnętrznego kominika, a druga (górna) do wewnętrznego kominika. W tym przypadku górna część osłony jest podtrzymywana

skierowanymi ku górze podpórkami pierścienia, osadzonymi zamiast osłony od kopcia na kominku wewnętrznym, podczas gdy osłona od kopcia jest przymocowana do skierowanych ku górze podpórek górnej części osłony.

Na rysunku fig. 1 przedstawia w przekroju dotychczasową postać wykonania głowicy latarni, fig. 2 — przekrój postaci wykonania według wynalazku, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III—III na fig. 2, fig. 4 — przekrój dolnej części osłony w kierunku strzałki IV na fig. 2, fig. 5 — widok według fig. 2 innej postaci wykonania i fig. 6 — przekrój według fig. 3 postaci wykonania, wskazanej na fig. 5.

Według fig. 1 dotychczasowa głowica latarni, ulepszonej według wynalazku, składa się z ruchomego wzdłuż osi kominka wewnętrznego 1 ze skierowanymi ku górze podpórkami 2 na jego górnym brzegu, do których jest przymocowana osłona 3 od kopcia, i ze stałego kominka zewnętrznego 4. Kominek wewnętrzny 1 jest utrzymywany podatnie w kominku zewnętrznym 4 sprężyną spiralną 5, opierającą się u dołu w pierścieniu przewodniczym 6 na kominku wewnętrznym 1, a u góry o krawędź wewnętrzną kominka zewnętrznego 4.

Jeżeli w kierunku strzałek 7 i 8 (fig. 1) skierują się prostopadle do podłużnej osi latarni, a więc prawie poziomo, strumienie powietrza lub silniejsze podmuchy wiatru, wówczas nastąpi wspomniane już odchylenie w otworach 9 wewnętrznego kominka 1 i ku dolnemu brzegowi 10 kominka zewnętrznego.

Według fig. 2—4 w głowicy latarni według wynalazku pozostają zasadniczo niezmienione: kominek wewnętrzny 1 ze swymi skierowanymi ku górze podpórkami 2, jak również kominek zewnętrzny 4, sprężyna 5 i pierścień przewodniczy 6. Osłona 3 od kopcia nie jest jednak, jak w poprzedniej konstrukcji, przymocowana do podpórek 2 wewnętrznego kominka 1.

Zamiast tego podpórki 2 kominka wewnętrznego 1 podtrzymują pokrywę 11 z podpórkami 12, skierowanymi ku górze. Do podpórek 12 jest przymocowana osłona, wykonana według wynalazku i rozciągająca się od dolnego brzegu 10 kominka zewnętrznego 4 aż pod osłonę 3 od kopcia. W przedstawionej postaci wykonania osłona ta składa się z dwóch teleskopowo przesuwanych względem siebie części. Górna część 13 w postaci otwartej ku dołowi czarki cylindrycznej jest przymocowana do podpórek 12 pokrywy 11, skierowanych ku górze. Dolna część 17 osłony, złożona z dwóch połówek 15 i 16 (fig. 4), połączonych ze sobą zakładką 14, jest przymocowana paskami 18 do dolnego brzegu 10 kominka zewnętrznego 4. Górna część 13 osłony posiada również skierowane ku górze podpórki 16', do których jest przymocowana osłona 3 od kopcia. Wymiary górnej części 13 są takie, że zachodzi ona za górną część 17 osłony.

W postaci wykonania według fig. 5 i 6 dolny koniec części 17 osłony jest ukształtowany jako dzwon 19, co umożliwia jeszcze korzystniejsze odchylenie wchodzących strumieni powietrznych lub podmuchów wiatru. Pozostała konstrukcja głowicy latarni według fig. 5 i 6 odpowiada konstrukcji według fig. 2—4.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Głowica nie gasnącej na wietrze latarni, do której jest doprowadzane z zewnątrz powietrze i w której kominek wewnętrzny jest umieszczony ruchomo osiowo w nieruchomym kominku zewnętrznym, znamienna tym, że kominek zewnętrzny (4) jest otoczony osłoną prawie od dolnego jego brzegu (10) aż pod osłonę (3) od kopcia.

2. Głowica według zastrz. 1, znamienna tym, że osłona składa się z dwóch przesuwanych względem siebie teleskopowo

górnej i dolnej części (13, 17), z których dolna (17) jest przymocowana do kominka zewnętrznego (4), a górna (13) do kominka wewnętrznego (1).

3. Głowica według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że górna część (13) osłony jest podtrzymywana skierowanymi ku górze podpórkami (12) pokrywy (11), osadzonej zamiast osłony (3) od kopcia na

kominku wewnętrznym, podczas gdy osłona od kopcia jest przymocowana do skierowanych ku górze podpórek (16) górnej części (13) osłony.

Bruno Nier
Zastępca: inż. J. Wyganowski
rzecznik patentowy

Fig. 1

